

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20422/2022
02.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије – Министарство одбране, Војнограђевински центар „Београд“, кога заступа Војно правобранилаштво, са седиштем у Београду, против тужених АА из ... и Стамбене заједнице у улици ..., Београд, чији је заједнички пуномоћник Александар Косовић, адвокат из ..., ради утврђења, дуга и иселења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2662/22 од 01.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2662/22 од 01.08.2022. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и првотуженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 118/21 од 26.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је уговор о претварању заједничке просторије – вешернице у згради ... у Београду на петом спрату, у стамбени простор, закључен између првотуженог и друготужене, оверен пред Трећим општинским судом у Београду под Ов 2756/02 од 23.05.2002. године ништав, што би тужени АА из ... и Стамбена заједница у Београду били дужни да признају и трпе. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да првотужени нема право својине на стану број ..., површине 17,08м² на мансарди стамбене зграде у ... број .. у Београду на кп. бр. .. КО ..., уписане у лист непокретности .. КО ..., што би првотужени био дужан да призна и трпи. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се првотужени са свим лицима и стварима исели из адаптиране просторије – стана, означене као стан број ..., површине 17,08м² која се налази на мансарди стамбене зграде у улици ... број .. у Београду и тако испражњену од лица и ствари преда тужиоцу. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе првотужени да тужиоцу на име дуга по основу доспелих, а неплаћених закупнина, плати износ од 121.734,21 динар са законском затезном каматом почев од 25.09.2017. године до коначне исплате. Ставом

петим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тражено да се откаже уговор о закупу адаптиране просторије на одређено време број .. од 12.07.2001. године, закључен између тужиоца и првотуженог. Ставом шестим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 150.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2662/22 од 01.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 118/21 од 26.01.2022. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Првотужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Војне поште .. Београд, УП-1 бр. .. од 08.06.2001. године, туженом је додељена у закуп на привремено коришћење адаптирана просторија у поткровљу стамбене зграде у улици ... број .. у Београду. Између тужиоца, као закуподавца и туженог као закупца, закључен је уговор о закупу адаптиране просторије на одређено време број .. од 12.07.2001. године. Уговором закљученим између Скупштине дела зграде у улици ... број .. у Београду, као носиоца права располагања и првотуженог АА као инвеститора претварања и припајања, овереним пред Трећим општинским судом у Београду Ов бр. 2756/02, уговарачи су сагласно одредбама чл. 18, 21. и 22. Закона о одржавању стамбених зграда, уредили међусобна права и обавезе у вези са претварањем заједничке просторије – вешернице површине 15м² на петом спрату у стамбени простор. Овим уговором Скупштина дела зграде је на основу Одлуке Скупштине зграде од 30.04.2002. године одобрила инвеститору, првотуженом, да адаптира и користи као стан, заједничку просторију – вешерницу, на петом спрату површине 15м² и да је преименује у стамбени простор, уз поштовање прописа о планирању и уређењу простора и изградњи објекта са правом потпуног располагања. Инвеститор, првотужени се обавезао да ће изведене радове на претварању заједничке просторије у стамбени простор и прибављање грађевинске употребне дозволе извршити о свом трошку. Пре закључења наведеног уговора о претварању заједничке просторије у стамбени простор, Скупштина дела зграде је на основу Одлуке Скупштине зграде од 30.04.2002. године одобрила инвеститору, првотуженом да адаптира и користи као стан заједничку просторију – вешерницу на петом спрату површине 15м² и да је преименује у стамбени простор. Решењем Одељења за комунално-стамбене и грађевинске послове Општине ... у Београду број ../03 од 27.05.2003. године, дозвољена је туженом адаптација и претварање заједничке просторије – вешернице у стамбени простор, након чега ће се формирати гарсоњера

број .. од 17,08м² на мансарди. По обављању потребних радова првотуженом је решењем Општине ... у Београду од 18.07.2003. године дозвољена употреба изведених радова на адаптацији и претварању заједничке просторије – вешернице у стамбени простор. У листу непокретности број .. КО ... дозвољен је упис новоформираног стана, гарсоњере број .. од 17,08м² на мансарди и укњижба права власништва на посебном физичком делу зграде у корист првотуженог АА из

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је првотужени, а не тужилац, као инвеститор, претворио заједничке просторије у стан и тиме постао власник новоформиране посебне стамбене јединице – стана, а на основу грађевинске и употребне дозволе и донете одлуке Скупштине зграде од 30.04.2002. године, чији су саставни део били и списак са потписима власника посебних делова зграде.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право, (које је другостепени суд и цитирао), када су одбили тужбени захтев тужиоца, утврђујући право својине првотуженог на предметном стану, као претходном питању, а разлоге за такву одлуку у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Супротно наводима ревизије првотужени је од заједничке просторије – адаптиране вешернице површине 15м², коју је на основу уговора о закупу са тужиоцем користио као привремени смештај, формирао посебну стамбену јединицу, гарсоњеру – стан, површине 17,08м², на основу грађевинске дозволе, радови су одобрени употребном дозволом, а уговор о претварању заједничке просторије у стамбени простор је закључио на основу Одлуке Скупштине зграде од 30.04.2002. године, чији је саставни део био списак са потписима власника посебних делова зграде, на основу решења Другог општинског суда у Београду дозвољен је упис новоформираног стана – гарсоњере и укњижба права власништва првотуженог на новоформираном стану у корист првотуженог, па је правилно утврђено да је првотужени власник предметне гарсоњере, због чега је правилно одбијен тужбени захтев да се утврди да је уговор о претварању заједничке просторије – вешернице у стамбени простор, закључен између првотуженог и друготужене ништав, да се утврди да првотужени на предметном стану нема право својине, те да се са свим лицима и стварима из стана исели, као и да тужиоцу на име дуга по основу доспелих а неплаћених закупнина плати износ од 121.734,21 динар. Такође је правилно одбачена тужба у делу којим је тражено да се откаже уговор о закупу адаптиране просторије на одређено време број .. од 12.07.2001. године, закључен између тужиоца и првотуженог, због недостатка правног интереса тужиоца, будући да је наведени уговор престао да важи даном укњижбе првотуженог на спорном стану као новог власника.

Имајући у виду изложено, неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, па ти наводи нису посебно образложени.

Тужиоцу нису досуђени трошкови састава ревизије будући да са ревизијом није успео, док састављање одговора на ревизију није била нужна и неопходна радња за вођење парнице, сагласно члану 165. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**